

ಹಾಗೆ ತನ್ನ ಅಹಂ ಅನ್ನು ಸಂತ್ಪ್ರಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ, ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಕುತ್ತು ಬರುವ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ದೊರೆ.

ಪ್ರತಿಮೆ ಅನಾವರಣಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಟುಗಳು ಜೋರಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ದೊರೆ ಮಾತ್ರ ಹೊಸ ಹೊಸ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಹೂಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕುರ್ಚಿ ಬೀಳಿಸುವರೋ ಎಂಬುದು ದೊರೆಯ ಭಯ. ಅದಕ್ಕೇ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಗುಂಪನ್ನು ಒಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಸಂಚು ರೂಪಿಸಿದನು.

ಪ್ರತಿಮೆ ಅನಾವರಣಕ್ಕೆ ಮೂರುದಿನಗಳ ಮೊದಲಿನ ವಿಚಾರವಿದು. ಎಲ್ಲರೂ ಮಲಗಿ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಯೂತ್ ಲೀಡರ್ ನರಸಿಂಹ ಒಬ್ಬನನ್ನೇ ಕರೆಸಿಕೊಂಡನು. ನರಸಿಂಹನಿಗೆ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆ ತನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕರೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ? ಗ್ರಹಚಾರ ಕೆಟ್ಟು ಹೊಡೆಸಲಿಕ್ಕೋ, ಪ್ರತಿಮೆ ಅನಾವರಣ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಸಂಚು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಭಯದಿಂದಲೇ ದೊರೆಯ ಮನೆ ಗೇಟು ದಾಟಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಮೊದಲು ನಾಯಿಗಳತ್ತ ನೋಡಿದನು, ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿರುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಅಬ್ಬಾ! ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟನು.

ಆದರೆ, ನರಸಿಂಹನಿಗೆ ದೊರೆಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಬೆಕ್ಕನ್ನು ನೋಡಿದ ಇಲಿಗೆ ಇರುವಷ್ಟು ಭಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೇಳಿಕೇಳಿ ರಾತ್ರಿ, ಮೇಲಾಗಿ ದೊರೆಯ ಮನುಷ್ಯರು ಒಬ್ಬನನ್ನೇ ಕರೆದುಕೊಂಡುಬಂದಿದ್ದಾರೆ. 'ನಮಸ್ಕಾರ ದೊರೆ' ಎಂದು ಭಯದಿಂದಲೇ ಹೇಳಿದನು.

'ಆ, ಏನೋ ನರಸಿಂಹ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀಯೇನೋ?' ಎಂದನು ದೊರೆ. ಆ ಮಾತಿಗೆ ನರಸಿಂಹನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಭಯವಾಯಿತು. ಏನು ಈ ರಾತ್ರಿಹೊತ್ತು ದೊರೆ ಹೀಗೆ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ನರಸಿಂಹ.

ನರಸಿಂಹ ಬಾಯಿ ತೆರೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದೊರೆ ಆಗಲೇ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದನು. ದೊರೆ ಕೆಳಜಾತಿಯವರ ಉತ್ತರವನ್ನು ಅಷ್ಟೇನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಉತ್ತರದಿಂದ ತನಗೇನೂ

ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಂತೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾನೆ. 'ಪ್ರತಿಮೆ ಅನಾವರಣದ ಏರ್ಪಾಟುಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿದೆಯಾ? ಪ್ರತಿಮೆ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಸಭೆಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷತೆಗೆ ಯಾರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ನರಸಿಂಹ?' ಕೇಳಿದನು ದೊರೆ. ನರಸಿಂಹನಿಗೆ ಇದೇನೋ ಪ್ರತಿಮೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪಂಚಾಯಿತಿಯೇ ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

ಭಯದಿಂದಲೇ, 'ಏಕೆ ದೊರೆ, ಪ್ರತಿಮೆ ಉದ್ಘಾಟನೆಯ ಸಭೆ ಕುರಿತು ಅಷ್ಟು ನಿಖರವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?' ಎಂದನು.

'ಏನಿಲ್ಲವೋ... ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರುವವರಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೀನು ದೊಡ್ಡವನು. ವಿದ್ಯೆ ಬುದ್ಧಿ ಇರುವ ಮಹೇಂದ್ರ ಬಹಳ ಹುಷಾರಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನೇ ಇಡೀ ಸಭೆಯನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸುವವನಂತಿದ್ದಾನೆ. ನನಗೇನೋ ನೀನಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ ಪ್ರೀತಿಯ ಧಾರೆ ಹರಿಸಿದನು ದೊರೆ.

ಆ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನರಸಿಂಹನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ದೊರೆ ಯಾವತ್ತೂ ತನ್ನೊಂದಿಗೇ ಅಲ್ಲ, ತಮ್ಮವರಾಗಿಯೂ ಉದಾರವಾಗಿ ಇದ್ದುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ನರಸಿಂಹನೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಊರಿನ ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ದೊರೆಯ ಕುರಿತು ಸದಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಈಗೇನೋ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡನು.

'ಸಭೆಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಯಾರಿದ್ದರೆ ಏನು ದೊರೆ. ಅವನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿಕೊಂಡವನು, ಮಹೇಂದ್ರನೇ ಇರಲಿ ಬಿಡಿ' ಎಂದನು.

ದೊರೆ ಇದೇ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯವೆಂದು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದನು.

'ಹಾಗಲ್ಲ ನರಸಿಂಹ, ಮಹೇಂದ್ರ ಮಾಲ. ಅವರ ಮನೆಗಳು ಎಷ್ಟಿವೆಯೋ? ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲ ಒಂದು ಎರಡು ಮೂರು ಮನೆಗಳಿದ್ದಂತಿವೆ. ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾದಿಗರ ಮನೆಗಳು... ಐವತ್ತು ಹೊಸಿಲುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಇವೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ನೀನೇನು ಕಡಿಮೆಯೋ? ಆಲೋಚಿಸು' ಎಂದು ಅಲಾರಂಗೆ ಕಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು ನರಸಿಂಹನನ್ನು. ನರಸಿಂಹನಿಗೆ ಇದು ನಿಜವೇ ಅಲ್ಲವಾ ಎನಿಸಿತು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಮಹೇಂದ್ರ

